

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในประเทศโลกที่สามหรือประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายนั้น ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่เผชิญกันอยู่นอกเหนือไปจากปัญหาความยุ่งยากทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจแล้ว ก็คือ ปัญหาประชากรกวดการศึกษา ซึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดระบบการศึกษาที่ล่าช้าและไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ความไม่เสมอภาคทางการศึกษา การแพร่ขยายของการศึกษายังไม่ทั่วถึงและการขาดแคลนหนังสือซึ่งช่วยส่งเสริมการอ่าน การขาดแคลนนี้เป็นผลมาจากข้อจำกัดในด้าน เทคโนโลยีการพิมพ์และขาดทุนรอนวัสดุที่จะตงหนังสือ ทำให้ประชากรกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ของโลกซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศโลกที่สามมีโอกาสน้อยมากในการเรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของชาติอื่น ๆ แม้กระทั่งข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประเทศของตนเอง ในขณะที่เดียวกันประเทศอุตสาหกรรม 34 ประเทศซึ่งมีประชากรเพียง 30 เปอร์เซ็นต์กลับเป็นผลิตหนังสือรายใหญ่มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ของรายการหนังสือทั้งหมดที่มีในโลก (อัลทวาค 2523: 30-31) จากปัจจุบันนี้ประกอด้วยความก้าวหน้าอย่างใหญ่หลวงในด้านวิทยาการและเทคโนโลยี ซึ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศของประเทศอุตสาหกรรมเหล่านี้ เป็นเหตุให้บรรดาประเทศที่กำลังพัฒนาพากันรับเอาวิทยาการและวรรณกรรมของชาติที่พัฒนาแล้วมาใช้ อย่างเต็มที่ โดยนำมาดัดแปลงและแปลเป็นภาษาท้องถิ่น เพื่อขจัดอุปสรรคสำคัญในเรื่องของความแตกต่างทางภาษาทำให้ประหยัดเวลาในการอ่าน นอกจากนี้การนำวรรณกรรมทางศาตมาแปลยังช่วยบรรเทาปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกด้วยการเพิ่มจำนวนหนังสือที่เคยขาดแคลนให้เพียงพอและตรงกับความต้องการ ช่วยให้ประชาชนใคเรียนรู้และเข้าใจถึงวัฒนธรรม อารยธรรมและความเจริญทางภูมิปัญญาของชนชาติอื่นมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยในการพัฒนาประเทศและพัฒนาคุณภาพประชากรควบคู่กัน ในปัจจุบันจึงมีการแลกเปลี่ยนข้อสันเทศและนำวรรณกรรมทางศาตมาแปลเป็นภาษาประจำชาติแต่ละชาติกันอย่างกว้างขวาง

หนังสือสำหรับเด็ก เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มีผู้นิยมนำไปแปล เป็นภาษา
 ต่าง ๆ กันแพร่หลาย เนื่องจากเด็ก ๆ มีความอยากรู้อยากเห็นในสภาพชีวิตความเป็น
 อยู่ของเด็กในประเทศอื่น ๆ ทั้งในแง่ประวัติความเป็นมา สภาพภูมิศาสตร์ ตลอดจน
 เรื่องราวของบุคคลผู้มีชื่อเสียงในสังคมนั้น ๆ (Hedwig, 1978: ไม่ปรากฏเลขหน้า)
 แต่เด็กมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถอ่านเรื่องราวที่ตนสนใจจากหนังสือภาษาต่างประเทศได้เอง
 ฉะนั้น การนำหนังสือเด็กของต่างประเทศมาแปลจึงนับ เป็นการช่วยแก้ปัญหาและตอบสนอง
 ความต้องการของเด็กไทยเป็นอย่างที่ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และโลก-
 ทัศน์ของเด็กให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ดังที่ มิลเครค แอล. แบตเชลเดอร์ (Mildred L.
 Batchelder, quoted in Bell 1976: 317) โคลดลาวไวว่า "การแล
 เปลี่ยนควยการแปลถ่ายทอดวรรณกรรมสำหรับเด็กระหว่างชาติต่าง ๆ นั้น เป็นเครื่องมือ
 สำคัญในการสื่อสารทางภูมิปัญญา ยิ่งหนังสือที่นำไปแปลมีคุณค่ามากเพียงใด ผลของการ
 สื่อสารนั้นก็จะเป็นไปอย่างกว้างขวาง ลุ่มลึก และเข้าถึงกันและกันมากเพียงนั้น"

ในประเทศไทยได้มีการนำเอาวรรณกรรมสำหรับเด็กของต่างประเทศมาแปล
 เป็นครั้งแรกในระหว่างปี พ.ศ. 2455 - พ.ศ. 2464 โดยกรมราชบัณฑิตกิจพิมพ์
 "หนังสือสำหรับเด็ก" ขึ้นหลายเรื่องด้วยกัน ได้แก่ เรื่องนายแย้คนขายยักษ์ เรื่องเด็ก-
ที่เมืองจีน เรื่องเด็กที่เมืองญี่ปุ่น เรื่องแอฟริกาภาคใต้ เรื่องฉันอยากเป็นกะลาสี
เรื่องปกิณณกประวัติการคนกับเรือ และ เรื่องความลึกลับของรูปเทานกอินทรีงา
 (กฤษณา สินไชย และรัตนา ภาษาดุทธิ 2520: 92-94) หลังจากนั้นก็มี
 ผู้แปลหนังสือสำหรับเด็กออกมาอีกสวนใหญ่เป็นนวนิยาย เช่น เรื่องการเดินทาง-
ไปใจกลางพิภพ แปลจากนวนิยายวิทยาศาสตร์ของ จูลส์ เวิร์น และ ดวงใจ
แปลจากเรื่อง Heart โดยซิม วีระไวทยะ ซึ่งมีต้นเค้ามาจากเรื่อง
อิล กร (Il Coure) แต่งโดยเอคมอนโต เดอ อะมิชชี (Edmondo De
 Amicis) (บุญเพ็ญ มังคละศรี 2507: 5)

ตั้งแต่ พ.ศ. 2493 เป็นต้นมา ได้มีการแปลนวนิยายเรื่องยาวสำหรับเด็กกัน
 มากขึ้น นักแปลผู้เริ่มงานกันนี้ ได้แก่ อ.สนิทวงศ์ แปลเรื่อง สี่ภรรยา (พ.ศ. 2493)
 จากเรื่อง Little Women ของ หลุยซา เมย์ อัลคอกท์ (Louisa May

Alcott) ทิศตามควยการแปลเรื่อง สี่กรณ (พ.ศ. 2494) จากเรื่อง Little Men ของอัลคอกคฺเซนกัน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ 2515: 435-444) นอกจากนี้ อ.สนิทวงศ์ แล้วยังมีนักแปลหนังสือสำหรับเด็กอีกหลายท่านที่มีผลงานเป็นที่รู้จักกันทั่วไป อาทิ เช่น สุคนทรส เทพนัฎคา ปิยทา วนันทน ลมุล รัตทากร ฯลฯ แม้จะมีการแปลหนังสือเด็กมานานแล้วก็ตาม แต่จำนวนหนังสือยังมีน้อย เนื่องจากผู้จัดทำส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของหนังสือสำหรับเด็ก จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2515 เมื่อกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของจกจกงานสปีคาคหนังสือแห่งชาติและประกวดหนังสือเด็กขึ้นในวาระปีหนังสือสากล การจัดทำหนังสือเด็กจึงได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นมาก (กลมจกคฺท พลายเวช 2524: 38) ประกอบกับในปีพ.ศ. 2522 เกิดการตื่นตัวครั้งใหญ่ในวงการหนังสือสำหรับเด็ก เมื่อองค์การสหประชาชาติประกาศให้เป็นปีเด็กสากล (International Year of the Child) และใ้ควงวอนให้รัฐสมาชิกจัดทำเนนการโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน ประเทศไทยซึ่งเป็นภาคีสมาชิกก็ไดคยสนองขอเรียกร้องนั้นควยการให้ความสนับสนุนใ้เนนการผลิตหนังสือสำหรับเด็กที่มีคุณภาพ หน่วยงานรัฐบาล เช่น ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการก็ใ้ควมช่วยทำใ้หนังสือสำหรับเด็ก เพื่อเพิ่มพียงขึ้น ควยการส่งเสริมใ้เนนการแต่งหนังสือและจัดประกวดหนังสือสำหรับเด็กใ้เคนทุกปี (วิริยะ สิริสิงห 2524: 10-11) ขณะเดียวกันภาคเอกชนใ้ควมสนับสนุนใ้ควมพัฒนาหนังสือสำหรับเด็กเพื่อรวมเฉลิมฉลองปีเด็กสากลออกมา เป็นจำนวนมาก ปรากฏว่าใ้เนนปีใ้เพียงปีใ้ควมมีการพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กถึง 200 ชื่อ (นุศรา ชูโต กลมจกคฺท พลายเวช และ กานคฺมณี ศักคฺเจริญ 2524: 40) กวาคริงหนึ่งของหนังสือเหล่านั้นเป็นหนังสือสำหรับเด็กใ้แปลมาจากวรรณกรรมต่างประเทศ โดยที่พิมพ์ออกมาเป็นชค เช่น ชควรรณกรรมเยาวชนของสำนักพิมพ์ควงกลม ชคนิทานอีสปของสำนักพิมพ์ ที ที และชควรรณกรรมอมตะของสำนักพิมพ์ป่าผยา ฯลฯ (ลมุล รัตทากร 2524: 14, 21) สิ่งเหล่านี้ใ้แสดงถึงการขยายตัวของตลาดหนังสือแปลสำหรับเด็กและการเพิ่มขึ้นของควมนิยมของผู้อ่านใ้ปัจจุบันใ้ควอย่างชคเจน มีขอนาสั่ง เกควาส่วนใหญ่ของหนังสือแปลเหล่านั้นใ้มีลักษณะเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กมากกว่าใ้ควอื่น ๆ สืบเนนมาจากเนนหาของ

หนังสือแปล เป็น เรื่องของต่างประเทศ ชนบทรรม เนียมแนวความคิดความ เชื่อกั้่างไป จากของไทย ทำให้ยากแก่การ เข้าใจสำหรับ เด็กเล็ก เด็กเล็ก ๆ จึง ไม่นิยมอ่าน เรื่อง แปล ก็ปรากฏผลในรายงานการสำรวจหนังสืออ่านสำหรับ เด็กอายุ 11-16 ปี ของ วรณี สุนทร เวช (2509: 114-115) ว่า เด็กเล็กไม่ชอบอ่านหนังสือแปล ยกเว้น นิทานภาพที่แปลโดยใช้ถ้อยคำง่าย ๆ สั้น ๆ ในขณะที่เด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 11 ถึง 16 ปี จะชอบอ่านหนังสือแปลมากกว่า เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดแคลนชุดวรรณกรรมสำหรับ เด็กวัยรุ่นของไทย ส่วนใหญ่มักคง เรื่องสำหรับผู้ใหญ่กันมากกว่า ภัย เหตุนี้ จึง เป็นแรงจูงใจให้บรรณานักแปล เลือกแปลงานที่เขียนขึ้นสำหรับวัยรุ่นของต่างประเทศซึ่งมีอยู่มากมายทุกประเภทมา แยกแพร่ให้วัยรุ่นไทยได้อ่านกัน จึงทำให้มีวรรณกรรมแปลสำหรับ เด็กวัยรุ่นมากกว่าวัยอื่น ๆ ทั้งที่เป็นอยู่

แม้จะมีการ แปลหนังสือสำหรับ เด็กออกมามาก เช่นในปัจจุบัน แต่ยังไม่มียุติ ทำการวิจัย เกี่ยวกับหนังสือสำหรับ เด็กที่แปลมาจากต่างประเทศ ไม่วาจะเป็นในคานรูปแบบหรือเนื้อหาไว้เลย จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือสำหรับ เด็กเท่าที่มีอยู่ทั้งที่เป็นวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยของโครงการต่าง ๆ พบว่าเป็นการศึกษาในเรื่องรูปแบบของหนังสือ ตัวอักษร ภาพประกอบ สี ความสนใจในการอ่าน คุณภาพและรูปแบบของหนังสือ การวิเคราะห์ เนื้อหาหนังสือแบบ เรียงและหนังสือที่ชนะ การประกวดซึ่ง เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นเอง เป็นส่วนใหญ่

ภัย เหตุนี้ที่กล่าวมาข้างต้นประกอขกับภาวะกำลัง เกิดโคของตลาดหนังสือแปลสำหรับ เด็ก ทำให้ผู้วิจัย เกิดความสนใจที่จะศึกษา เกี่ยวกับหนังสือสำหรับ เด็กที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศซึ่งมีลักษณะ เคน คือ มีความหลากหลายในแง่ของ เนื้อหาและ แนวคิดทัศนคติที่แตก่างกัน ไปตามสภาพแวดล้อม เจื้อนโซทางวัฒนธรรม ความเชื่อ คานิยม ตลอดจนชนบทรรม เนียมของ แต่ละสังคมที่ประพันธ์ เป็นสมาชิกอยู่ เพื่อควา ใน เนื้อหาของหนังสือเหล่านั้นมี เรื่อง เกี่ยวกับอะไรและมีแนวคิดใบบ้างที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาทางสังคม สกิปัญญา และสรรคสร้างคุณธรรมที่ให้กับ เด็ก ๆ โดยใน การศึกษาครั้งนี้ เลือกวิเคราะห์ เฉพาะหนังสือสำหรับ เด็กที่แปล เป็นภาษาไทยสำหรับ เด็ก วัย 11-14 ปี ที่พิมพ์จำหน่ายในช่วงระยะเวลา 6 ปี คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2525 จำนวนทั้งสิ้น 115 เลม

การสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเด็กในแง่ต่าง ๆ มีการสำรวจกันอย่างกว้างขวาง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือสำหรับเด็กที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศโดยทรงยังไม่มีการศึกษาไว้เลยทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานวิจัยที่ใกล้เคียง เป็นการศึกษาประวัติการแปลหนังสือโดยทั่วไป ไม่ค่อยมีงานที่หนังสือเด็กโดยเฉพาะ ดังนั้น ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปนี้จะมุ่งที่ผลการวิเคราะห์โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหาเอกสาร (Content Analysis) ซึ่งเป็นวิธีเกี่ยวกับที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาคั้งนี้

ในปี ค.ศ. 1972 กลอเรีย โทบี แบลท (Blatt 1972: 2316A) ได้วิเคราะห์เนื้อหาหนังสือเด็กในเรื่องของความรุนแรงที่ปรากฏในงานวรรณกรรมสำหรับเด็ก โดยการสมทว้อย่างมาวิเคราะห์พร้อมกับศึกษาถึงผลกระทบจากความรุนแรงที่ปรากฏในหนังสือว่ามีผลอย่างไรต่อเด็กที่อ่านหนังสือตัวอย่างที่สุ่มมา สำหรับหนังสือที่นำมาวิเคราะห์เป็นนวนิยายสมจริงที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาคมห้องสมุดอเมริกันระหว่างปี ค.ศ. 1960 ถึง ค.ศ. 1970 ผลการวิจัยพบว่าความรุนแรงที่มีปรากฏในหนังสือในช่วงเวลาดังกล่าวไม่เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยแล้ว นวนิยายประวัติศาสตร์จะมีเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงมากกว่านวนิยายสมจริงสมัยใหม่ถึง 2 เท่า ครั้งหนึ่งของพฤติกรรมความรุนแรง เป็นบทบาทของตัวละครที่เป็นตัวรองและความรุนแรงส่วนใหญ่ที่ปรากฏเป็นบทบาทที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์

เทเรซา เกล โปสตัน (Poston 1977: 1717 A) ทำการวิเคราะห์เนื้อหานวนิยายชีวิตครอบครัวที่แข่งขันเพื่อผู้อ่านก่อนวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาถึงความตองการและปัญหาในครอบครัวที่สะท้อนออกมาในนวนิยาย โดยเลือกศึกษาเฉพาะนวนิยายที่มีฉากเหตุการณ์ในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ทำเนิการวิจัยโดยรวมพบปัญหาและความตองการของเด็กก่อนวัยรุ่นที่เกิดขึ้นจริง ๆ จากนักจิตวิทยาเด็ก นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กและจากรายงานการวิจัยมาทั้ง เป็น เกณฑ์ใช้วิเคราะห์หนังสือตัวอย่างประชากรทั้ง 60 เล่ม ผลการวิจัยพบว่าในเนื้อหานวนิยายชีวิตครอบครัวสะท้อนสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแตกต่างไปจากความ

เป็นจริง สภาพฉากในท้องเรื่อง รูปแบบของที่อยู่อาศัย ขนาดและโครงสร้างของ
ครอบครัว ตลอดจนความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ปรากฏอยู่ใน เนื้อหาแสดงถึงทัศนคติ
ไม่ถูกต้องของครอบครัว เกิดกอนวีย์รุ่น

ก่อนหน้า โรซาลี แพล็ค เกีย (Kiah 1976: 7381 A) ใ้วิจัย
เกี่ยวกับนวนิยายสมจริง (Realistic Fiction) สำหรับเด็กอายุ 12 ถึง
15 ปี ที่มีเนื้อหาและตัวละคร เป็นคนนิเวศซึ่งตีพิมพ์ในระหว่างปี ค.ศ. 1964 ถึง
ค.ศ. 1975 จำนวน 35 เรื่อง เพื่อศึกษาว่าในนวนิยายทั้งหมดนี้มีการสะท้อนลักษณะ
เด่นของประสบการณ์ร่วมในหมู่คนคำหรือไม่มีและมีลักษณะอย่างไร ผู้วิจัยไ้เ้าเอา
ทฤษฎีและผลการวิจัยทางสังคมวิทยา มาประยุกต์สร้าง เป็น เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลโดย
ใ้หนักประพันธ์นวนิยายสมจริง เกี่ยวกับคนนิเวศจำนวน 7 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ
ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ข้อมูลที่ได้จากรายงานทางสังคมวิทยาสามารถนำมาใช้
สร้าง เครื่องมือวิเคราะห์ เนื้อหานวนิยายสมจริง เกี่ยวกับคนนิเวศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
(2) นวนิยายส่วนใหญ่สะท้อนภาพประสบการณ์ร่วมในหมู่คนทั่วไปมากกว่าที่จะแสดง
ลักษณะเด่นเฉพาะตัวของประสบการณ์ร่วมของคนนิเวศ (3) จากนวนิยายทั้งหมด
35 เรื่อง มีถึง 28 เรื่องที่มีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของครอบครัวคนนิเวศ
แต่ไม่ปรากฏกลุ่มช่างมากที่แสดงถึงองค์ประกอบและสภาพความสัมพันธ์ในครอบครัว
(4) เนื้อหาในนวนิยายสะท้อนให้เห็นถึงการรวมกลุ่มความสัมพันธ์และกิจกรรมทางสังคม
ของคนนิเวศเฉพาะในแง่ที่เกี่ยวกับกลุ่มวัยรุ่นและพฤติกรรมของกลุ่มเท่านั้น ไม่แสดงถึง
สภาพสังคมและชุมชนคนนิเวศโดยทั่วไป (5) นวนิยายที่มีเนื้อหาว่าคว้งงานและบทบาท
ของงานที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของคนนิเวศจะสะท้อนถึงประสบการณ์ร่วมของคนนิเวศ
ได้ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

ในปี ค.ศ. 1978 จาเนลล์ อาฟเนลล์ แพร์ริส (Paris 1978: 5105 A -
5106 A) ศึกษาเปรียบเทียบอาชีพที่ปรากฏอยู่ใน เนื้อหานวนิยายสมจริงสำหรับเด็ก
ซึ่งตีพิมพ์ในช่วงระยะเวลาปี ค.ศ. 1950-1954 กับช่วงปี ค.ศ. 1970-1974
โดยเลือกตัวอย่างประชากรมาจาก บุค รีวิว ไคเจส (Book Review Digest)
ปรากฏนวนิยายหนังสือสำหรับเด็กในช่วงปี ค.ศ. 1970-1974 ใ้ขอเท็จจริงเกี่ยวกับ

อาชีพมากกว่าหนังสือสำหรับ เด็กในช่วงแรก (ค.ศ. 1950-1954) และภาพพจน์ของอาชีพที่ปรากฏในหนังสือสำหรับ เด็กแคบกว่าความเป็นจริงมาก ซอมล เกี่ยวกับอาชีพในหนังสือเด็กี้อาจอิงไม่ไค้ เนื่องจากให้ซอมลไมครบถ้วนมีทั้ง เกินจริงและน้อยกว่าความเป็นจริง มีการประเมินคุณค่าอาชีพที่โฆษณาในงานในทางลบและมองสมรรถภาพในการทำงานของสกรู็คือยกกว่าบุรุษ

ลินคา ลี บลิตซ์ (Bleich 1980: 2542 A) ทำเนิการวิจัยในปี ค.ศ. 1980 เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางจิตวิทยาและสังคมวัยรุนที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมสำหรับวัยรุน ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1945- ค.ศ. 1975 การวิจัยแบ่งวรรณกรรมที่เ้าศึกษาออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะปี ค.ศ. 1945 - ค.ศ. 1960 และ ค.ศ. 1960 - ค.ศ. 1975 โดยอาศัยทฤษฎีของอีริคสัน (Erikson) และฮาวิกเฮิร์สต์ (Havighurst) ในเรื่องพัฒนาการของวัยรุน ผลการวิเคราะห์พบว่ายิ่งนวนิยายในช่วงหลังกล่าว เน้นถึงขั้นพัฒนาการวัยรุนตอนปลายมากเท่าใดก็จะมีเสนอแงจิตวิทยาวัยรุนที่สมจริงมากขึ้นเท่านั้น ในขณะที่นวนิยายในช่วงแรกจะกล่าว เน้นถึงขั้นพัฒนาการวัยรุนตอนต้น และนวนิยายในช่วงหลังมีการจำลองแบบขบวนการ เจริญเติบโตของวัยรุนสมจริงมากกว่าในช่วงแรก คุณธรรมของผู้ใหญ่จะปรากฏในนวนิยายสมัยหลังน้อยกว่าในสมัยแรกซึ่ง เป็นยุคสมัยที่ชี้ให้เห็นว่าความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมวัยรุนจะโคมมาจากแนวทางของผู้ใหญ่ในเรื่องของความชอบธรรมและความเลวร้ายซึ่งจะมีการนำเสนออย่างชัด เจนในตัวละครที่มีบทบาทสำคัญ

ในเวลาใกล้เคียงกัน ฟิลลิส จิน เพอร์รี่ (Perry 1980: 1378 A) ใค้วิจัย เปรียบเทียบพฤติกรรมการตายในวรรณกรรมสำหรับ เด็กและวัยรุนก่อนและหลังปี ค.ศ. 1970 โดยวิเคราะห์วรรณกรรมสำหรับ เด็กและวัยรุนจำนวน 100 เล่ม เปรียบเทียบระหว่างนวนิยายที่เป็นเรื่องสั้นและเรื่องยาว ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) สถานที่ที่เป็นที่ เกิดของความตายครั้งสำคัญ ๆ จะพบข้อยที่สกกก่อน เริ่ม เบิกฉากของเรื่อง (2) คำ 7 คำเกี่ยวกับความตายที่พบว่ามีการใช้ข้อยที่สกก โคนัก dead, death(s), die(s), die(ed), dying, Kill(s) และ kill(ed) (3) ความตายที่พบในวรรณกรรมสำหรับ เด็กและวัยรุนมัก เป็นบทบาทของพ่อแม่

ผู้ปกครองของตัวละครที่เป็นตัวเอก (4) เพศของตัวละครที่ตายในท้องเรื่อง เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (5) ความเจ็บปวดและความเศร้าในท้องเรื่องมักมาจากความตาย (6) สาเหตุของการตายเกิดจากความชรา โรคร้ายไข้เจ็บ รongลงมา คือเกิดจากอุบัติเหตุ และ (7) การแสดงออกซึ่งความเศร้า แสดงออกด้วยการรongไห้มากที่สุด

สำหรับงานวิจัย เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กในประเทศไทย ปรากฏมีผู้วิจัยไว้ดังนี้

พ.ศ. 2522 สุนทรี่ มีพรหม (2522:ง) ใ้วิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็ก ฉับขณะการประกวดในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2519 พบว่าหนังสือประเภทสารคดีสอนให้รู้จักการปฏิบัติตนในสังคมและสอนให้เข้าใจถึงวัฒนธรรมในสมัยก่อน ส่วนหนังสือประเภทบันเทิงคดีนั้นสอนให้เชื่อฟังคำสั่งสอนและมีความกตัญญูรศบพิคาราคครูอาจารย์ สอนในเรื่องความสามัคคี ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญและความอดทน รวมทั้งให้ความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและสอนให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

วิจิตร สุกากร (2523:ค) ทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็กที่พิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2520-2522 เพื่อหาประเภทของคณธรรมที่ปรากฏในหนังสือจำนวนทั้งสิ้น 103 เล่ม และควาคณธรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือหรือไม่ ผู้วิจัยแบ่งหนังสือออกเป็น 3 ประเภท คือ นิทานชาวยาน วรรณกรรมปัจจุบัน และวรรณกรรมรอยกรอง

จากการวิจัยพบว่าคณธรรมในคานมารยาทและนิสัยส่วนบุคคล ความเมตตา กรุณาและหลักธรรมในการอยู่ร่วมกัน เป็นคณธรรมที่ปรากฏในหนังสือทั้ง 3 ประเภทมากที่สุด หนังสือประเภทนิทานชาวยานและวรรณกรรมรอยกรองมีคณธรรมในคานมารยาทและนิสัยส่วนบุคคลปรากฏอยู่มากที่สุด หนังสือวรรณกรรมปัจจุบันมีคณธรรมในคานความเมตตากรุณาปรากฏอยู่มากที่สุด คณธรรมที่ปรากฏนัยที่สุดในหนังสือทั้ง 3 ประเภท คือ คณธรรมในคานความละเอียดและ เกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว คณธรรมในคานความจงรัก

ภักดีคชชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และคุณธรรมแต่ละประเภทที่ปรากฏในหนังสือ
ขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือ

ในปีเดียวกัน (พ.ศ. 2523) คณะอนุกรรมการอุดมการณ์ของชาติโดย
ความสนับสนุนของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้จัดทำโครงการ เร่งด่วน โดยมอบให้
นิสา ชูโต กล่อมจิตต์ พลายเวช และกานต์มี สักดิ์เจริญ (2523: ไม่ปรากฏ
เลขหน้า) ทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็ก เพื่อศึกษาถึงปริมาณ ประเภท
เนื้อหาสาระของหนังสือตลอดจนสาระที่เด็กได้รับ เมื่ออ่านหนังสือ ทำเนียบการวิจัยโดย
การสำรวจรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กและจัดแบ่ง เป็นประเภทตามเนื้อหาและวัยของผู้อ่าน
แบ่งเป็นช่วงอายุ 3 ถึง 6, 6 ถึง 9, และ 9 ถึง 12 ปีขึ้นไป ทำการวิเคราะห์
เนื้อหาและคัดเลือกตัวอย่างหนังสือจากกลุ่มช่วงอายุต่าง ๆ จำนวน 50 เล่ม นำไป
ให้เด็กนักเรียนตามช่วงอายุกำหนดจากโรงเรียนทั้งหมด 10 โรงเรียนอ่านและตอบ
แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า เนื้อหาสาระของหนังสือให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
(20 เปอร์เซ็นต์) ให้ความรู้ความเข้าใจต่าง ๆ แก่เด็ก (25 เปอร์เซ็นต์) และให้คุณธรรม
บางประการ คุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุด คือ ความกตัญญู ส่วนคุณธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุด
คือ การรู้จักคุณค่าของของเล่น ในขณะที่เกี่ยวกับหนังสือเด็กก็ให้แบบอย่างความคิด
นึก ๆ ควบคู่กัน ฉลาดแกมโกง คนฉลาดโตเปรียบคนโง่ เกียรติยศอันใดก็ เป็นกัน
เด็กส่วนใหญ่ เมื่ออ่านหนังสือแล้วสามารถจับประเด็น เนื้อหาสาระของหนังสือได้

กฤษณา ผลชีวิน (2524: ง-จ) ทำการวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบหนังสือ
สำหรับเด็กอายุ 6 ถึง 12 ปี ที่ตีพิมพ์ในช่วงเวลา 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2515 ถึง 2519
เพื่อศึกษา เนื้อหาหนังสือมีส่วนเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคมและสติปัญญาให้แก่เด็กหรือไม่
และมีคุณภาพการจัดทำตลอดจนลักษณะรูปแบบอยู่ในระดับใด ทำเนียบการวิจัยโดยการ
สร้างเกณฑ์คุณลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กและแนวคิดรวบยอดในการพัฒนาเยาวชน
ไทยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือสำหรับเด็กส่วนใหญ่มีคุณภาพในการจัดทำภาพ
ประกอบ การใช้ภาษาและเนื้อหาอยู่ในระดับดี ลักษณะรูปแบบอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

หนังสือส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่จะเสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมและจิตใจ เกี่ยวกับความรัก
ในครอบครัว ความกล้าหาญ ความอดทนและมีเนื้อหาที่จะเสริมสร้างพัฒนาการทาง
สติปัญญาในด้านความมีไหวพริบและจินตนาการ หนังสือจำนวนน้อยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ
ความซื่อสัตย์สุจริต ความเคารพในสิทธิของผู้อื่น ความประหยัด ความตรงต่อเวลา
ความมีระเบียบวินัย การมีสุขนิสัยที่ดี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความรู้ทางศิลปะ

จากงานวิจัย เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กทั้งของต่างประเทศและของไทยจึงที่
กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้นอาจสรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กของสหรัฐอเมริกาประเภทนวนิยาย
สมจริงพบว่าความสัมพันธ์และสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวของเด็กก่อนวัยรุ่นที่ปรากฏ
ในนวนิยายแตกต่างไปจากสภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริง (Poston 1977: 1717 A)
อาชีพต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือสำหรับเด็กคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงโดยที่มีการ
ประเมินคุณค่าอาชีพที่โหดร้ายงานในทางลบและประเมินสมรรถภาพการทำงานของสตรี
คอยความรุนแรง (Paris 1978: 5105 A - 5106 A) จิตวิทยาวัยรุ่นที่เสนอ
ในวรรณกรรมสำหรับเด็กวัยรุ่นในช่วงปี ค.ศ. 1945-1975 จะมีความสมจริงในหนังสือ
ช่วงหลังมากกว่าในช่วงแรก นอกจากนี้หนังสือในช่วงหลังยังกล่าวถึงพัฒนาการวัยรุ่น
ค่อนข้างรวมรวมทั้งมีการจำลองแบบกระบวนการเจริญเติบโตของวัยรุ่นสมจริงมากกว่า
หนังสือในช่วงแรก สำหรับหนังสือช่วงแรกจะมีคุณธรรมของผู้ใหญ่ปรากฏอยู่มากกว่า
ในสมัยหลัง (Bleich 1980: 2542 A) ความรุนแรงที่มีปรากฏในหนังสือ
สำหรับเด็กจะพบในนวนิยายประวัติศาสตร์มากกว่านวนิยายสมจริงสมัยใหม่ถึง 2 เท่า
ส่วนใหญ่จะปรากฏในบทบาททางกามารมณ์ (Blatt 1972: 2316 A) ส่วน
พฤติกรรมและการตายในวรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่นจะเกิดขึ้นที่ตัวละครสำคัญที่เป็นชาย
มากกว่าหญิง โดยมากจะเป็นบิดามารดาของตัวเอก สาเหตุที่ทำให้ตายเกิดจากความ
ชรา โรคร้ายไข้เจ็บ และอุบัติเหตุ และตัวละครมักจะร้องไห้เมื่อต้องการแสดงออก
ซึ่งความเศร้า (Perry 1980: 1378 A) สำหรับนวนิยายที่มีตัวละคร เป็น
คนผิวขาวจะมีการสะท้อนประสบการณ์ร่วมของคนผิวขาวเฉพาะการรวมกลุ่มและกิจกรรม

ของพวกแก๊งวัยรุ่นเท่านั้น ไม่สะท้อนถึงชุมชนคนนิวค้ำทั่ว ๆ ไป งานและบทบาทของงานในนวนิยายจะสะท้อนประสบการณ์ร่วมของคนนิวค้ำได้ไกล เคียงความเป็นจริงมากที่สุด (Kiah 1976: 7381 A)

ในส่วนองงานวิจัยของไทย ปรากฏว่าหนังสือสารคดีสำหรับ เด็กจะ เน้น เรื่องการปฏิบัติคนในสังคมและการ เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมสมัยก่อน ในขณะที่หนังสือ บันเทิงคดีจะสอนให้ เชื่อมโยงคำสอน มีความกตัญญูกตเวที มีความสามัคคี ซื่อสัตย์ กล้าหาญ ออกทน และใหม่ ความเมตตาการุณาตลอดจนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (สุนทร มิ่งพรอม 2522: ง) วัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่ปรากฏในหนังสือสำหรับเด็กจะ เน้นหนัก ในความมารยาท ความเมตตาการุณา ตลอดจนหลักธรรมในการอยู่ร่วมกัน ส่วน วัฒนธรรม ในด้านความละเอียดและ เกรงกลัวทอปป ความจงรักภักดีคือชาติ ศาสนา และพระ- มหากษัตริย์ จะมีปรากฏน้อยที่สุด (วิจิตร สุกาทร 2523: ค) เนื้อหาส่วนใหญ่ มุ่งให้สาระความร แก่เด็ก เป็นอันคืบหนึ่ง รองลงมาคือความสนุกสนาน เพลิดเพลินและ ใน วัฒนธรรมที่พบมากที่สุด คือ ความกตัญญู ส่วน วัฒนธรรมในแง่การรู้จักคุณค่าของของ เล่นพบน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบแบบอย่างความลึกลับตึ๊ด ๆ ควบ (นิตา ชูโต และ คณะ 2523: ไม่ปรากฏ เลขหน้า) เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กมีส่วนสำคัญในการ ส่งเสริมพัฒนาการทาง ด้านสังคม จิตใจ และสติปัญญาแก่เด็ก โดยมุ่งในแง่ความรัก ในครอบครัว ความกล้าหาญออกทน และความมีเขาว์ปัญญาและจินตนาการ (กฤษณา ผลชีวัน 2524: ง-จ)

เมื่อพิจารณางานวิจัยทั้งหมดทั้งที่กล่าวมาข้างต้นแล้วจะ เห็นได้ว่างานวิจัย ของต่างประเทศมุ่งศึกษาที่ เนื้อหาของหนังสือว่าสะท้อนภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาที่เด็กประสบ ไครตรงกับความเป็นจริงหรือไม่อย่างไร ในขณะที่งานวิจัยของ ไทยให้ความสนใจกับ วัฒนธรรมคำสอนที่แฝง อยู่ใน เนื้อหาหนังสือมากกว่า ควบ เหตุนี้ ทำให้ในวิจัย เกิดความสนใจที่จะศึกษาว่า ใน เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กที่แปลมาจาก ทางประเทศ จะมี วัฒนธรรมใน ด้านใดบ้างที่ปรากฏอยู่และมี ส่วนช่วยสนับสนุนพัฒนาการ ทางสังคมและสติปัญญาให้กับ เด็กผู้อ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจตลาดและปริมาณของหนังสือสำหรับเด็กอายุระหว่าง 11-14 ปี ที่แปลเป็นภาษาไทยซึ่งจัดพิมพ์และจำหน่ายในช่วงระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2525
2. เพื่อวิเคราะห์ให้ทราบถึงสาระที่ปรากฏในเนื้อหาของหนังสือสำหรับเด็กอายุระหว่าง 11 ถึง 14 ปี ที่แปลมาจากเรื่องของต่างประเทศว่าส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและมีส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม สติปัญญา และคุณธรรมแก่เด็กในแง่ใดบ้างมากน้อยเพียงใด

สมมติฐานของการวิจัย

ความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไปตามเพศ วัย และประสบการณ์ในการอ่าน เด็กเล็ก ๆ จะชอบอ่านนิทานเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องตลกขบขันต่าง ๆ ครั้นโตขึ้นความสนใจก็จะเปลี่ยนแปลงไป ในเด็กวัย 11-14 ปี เนื้อหาที่สนใจอ่านมากที่สุดจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ การผจญภัย ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว เรื่องของวัยรุ่นและเรื่องของการความรัก (Carlsen 1971: 23, 25)

ดังนั้น ในเนื้อหาของหนังสือสำหรับเด็กวัย 11-14 ปี ที่แปลมาเป็นภาษาไทย จึงน่าจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับสัตว์ การผจญภัย ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว เรื่องของวัยรุ่นและเรื่องของการความรัก โดยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางสังคม สติปัญญา และคุณธรรมให้แก่เด็กด้วย

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือแปลสำหรับเด็กจำนวน 115 เล่ม ซึ่งมีข้อกำหนดในการคัดเลือกดังนี้

1. เป็นหนังสือที่พิมพ์จำหน่ายในช่วงระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2525

2. ระบุปีที่พิมพ์ไว้อย่างชัดเจน
3. เป็นหนังสือที่แปล เป็นภาษาไทย เฉพาะประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็ก อายุ 11-14 ปี แต่เพียงอย่างเดียว
4. ศึกษาเฉพาะหนังสือสำหรับเด็กที่แปลมาจากต่างประเทศ ไม่รวมเรื่องแปลที่ตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในวารสารสำหรับเด็ก เรื่องแปลที่มีรูปเล่มเป็นหนังสือภาพ (picture book) และเรื่องแปลประเภทการ์ตูนช่อง (Comic Strip)
5. เป็นหนังสือที่ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพิมพ์และจำหน่ายหนังสือสำหรับเด็กและมีการผลิตออกมาสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ บริษัทไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์ดวงกมล สำนักพิมพ์ปัญญา สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก สำนักพิมพ์บรรณกิจ สำนักพิมพ์ พี พี และสำนักพิมพ์คนหมาก ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์ใหม่ในเครือของดวงกมลที่มีการตีพิมพ์หนังสือสำหรับเด็ก โดยเฉพาะหนังสือที่แปลมาจากวรรณกรรมต่างประเทศออกจำหน่ายเป็นประจำ

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. หนังสือสำหรับเด็กที่แปล เป็นภาษาไทยซึ่งนำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทั้งจากสำนักพิมพ์และร้านจำหน่ายหนังสือ รวมทั้งห้องสมุดและแหล่งอื่น ๆ ในมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่อาจรวบรวมได้ครบหมดทุกรายชื่อ เนื่องจากหนังสือบางเล่มขาดตลาดแล้วยังไม่มีการพิมพ์ใหม่ บางชื่อเรื่องไม่มีอยู่ในห้องสมุดทั่วไป และบางครั้งมีบัตรรายการในห้องสมุด แต่ตัวเล่มฉีกขาดหรือสูญหาย จึงไม่สามารถนำมาใช้ เป็นตัวอย่างประชากรได้
2. เนื่องจากผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการอ่านหนังสือที่คัดเลือกมา เป็นตัวอย่างประชากรด้วยตนเองครั้งละหลาย ๆ เล่ม ดังนั้นแม้ผู้วิจัยจะพยายามควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะที่อ่านและวิเคราะห์

เนื้อหาของหนังสือแต่ละเล่ม เช่น ความเที่ยงตรงของการวินิจฉัย สภาพทางอารมณ์
ไต่ถาม ความเบื่อหน่าย ความเมื่อยล้า ตลอดจนลักษณะต่าง ๆ ของหนังสือที่จะมี
อิทธิพลจริงใจและอื่น ๆ ก็ตาม แต่ก็ไม่อาจควบคุมตัวแปรได้ทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวและสภาพตลาดของการจัดพิมพ์หนังสือ
แปลสำหรับเด็กในช่วงเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2520-2525) อันเป็นช่วงเวลาที่มีการ
ค้นคว้ากันมากในด้านการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก

2. ผลจากการวิจัยอาจเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือ
สำหรับเด็ก ทั้งผู้แปลและผู้จัดพิมพ์ให้พยายามเลือกแปลและพิมพ์เรื่องที่มีคุณค่าสาระ
มีเนื้อหาเหมาะสมและช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางสังคม จิตใจ และสติปัญญาของเด็ก
ให้มากขึ้น

3. ผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ ครู ผู้ปกครอง
และผู้สนใจทั่วไปในการพิจารณาเลือกซื้อและแนะนำการอ่านที่เหมาะสมให้แก่เด็ก

4. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาวรรณกรรม
สำหรับเด็กซึ่งเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สืบจากรายชื่อและรวบรวมหนังสือสำหรับเด็กที่แปลเป็นภาษาไทยจาก
สำนักพิมพ์ ราชานายหนังสือ หอสมุด และแหล่งอื่น ๆ เท่าที่จะหาได้

2. ศึกษาความเป็นมาของการแปลหนังสือสำหรับเด็ก ตลอดจนสภาพการณ์
ของวงการหนังสือแปลสำหรับเด็กในปัจจุบันจากเอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ
ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3. ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กจากเอกสารและแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำแนวความคิดมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์จำแนกประเภทของเนื้อเรื่องในหนังสือสำหรับเด็กและเกณฑ์แนวความคิดรวบยอดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคม จิตใจ และสติปัญญาของเด็กเพื่อใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์ครั้งนี้

4. นำเกณฑ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ นักแปลหนังสือสำหรับเด็กจำนวน 5 ท่านตรวจพิจารณาปรับปรุงแก้ไข นำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงเกณฑ์และนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5. อ่านหนังสือตัวอย่างประชากรทีละเล่ม เขียนบรรณนิทัศน์และรายการบรรณานุกรมในบัตร 3" x 5" หลังจากนั้นอ่านหนังสือเป็นครั้งที่ 2 โดยครั้งนี้อ่านอย่างละเอียดพร้อมทั้งขีดรอยคะแนนลงในตารางวิเคราะห์ แล้วอ่านพบทวนอีกครั้งเพื่อความถูกต้องยิ่งขึ้นในการนับรอยคะแนน

6. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่เฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$F = \frac{\sum f}{N}$$

และแจกแจงค่าคะแนนเป็นร้อยละ โดยใช้สูตร $P = \frac{n}{N} \times 100$

7. สรุปผลการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปของตาราง